

Sygn. akt II CSKP 297/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku H. B.
z udziałem E. C. G.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 lipca 2021 r.
na skutek cofnięcia skargi kasacyjnej uczestniczki
E. C. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1/. umarza postępowanie kasacyjne i ustala, że uczestnicy ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w postępowaniu,**
- 2/. przyznaje ze środków Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w P.) na rzecz adwokat M. K. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł. podwyższoną o należny podatek od towarów i usług z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce E. C. G. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Pismem procesowym datowanym 22 lipca 2021 r. uczestniczka E. C. G. cofnęła skargę kasacyjną wniesioną od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II Ca (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398²¹ k.p.c. strona może osobiście cofnąć skargę kasacyjną wniesioną za pośrednictwem zawodowego pełnomocnika procesowego. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie podlega kontroli sądu i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1999 r. I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40). W związku z tym orzeczono, jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego w odniesieniu do pełnomocnika skarżącej z urzędu będącego adwokatem, znajduje oparcie w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 1184) oraz § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 11 pkt 6 i § 8 pkt 7 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 18). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. W sprawach o zniesienie współwłasności nie zachodzi bowiem sprzeczność interesów uczestników domagających się zniesienia, niezależnie od postulowanego przez nich sposobu wyjścia ze wspólności i rozdysponowania składników majątku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2011 r., II CZ 120/11, IC 2012, nr 11, s. 43, z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 133/1, IC 2013, nr 3, s. 53, z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 13/12, niepubl.).